

Tentokrát s Měděnkou, neboli Cuprum, Kuprumicí vopicí atd, atd, atd.

Přijela k nám totiž moje kamarádka Peťa až z daleký Moravy a přivezla s sebou tentokrát i Cuprumku. Osiřelou vižlí holčičku, která se po odchodu svého parťáka, jevila takovou posmutnělou. Však kdo by nebyl, když vám najednou z života zmizí vaše celoživotní opora.

Holky dofordily v pátek dopoledne a měly za sebou velmi brzký ranní vstávání a víc jak nějakých pět hodin cesty. Takže se není čemu divit, že Cuprumka byla vodvařená jak nudle a úplně neskákala radostí, že jí jdou naproti dva čoklidi, z nichž jeden je pochodující a poskakující radostná stodola. Vzhledem k tomu, že tam kde holky bydlí, není nikde povoleno volný pobíhání psů, je to na jejím vztahu k pesanům vidět. Je prostě nejistá a psí společnost rozhodně nevyhledává. Vystačila si vždycky se svou smečkou, kdy oporou jí byl strejda Ali. Teď tu oporu už nemá a je to pro ni všechno těžší. Každopádně první jí šel přivítat Rumíček, hezky pomalu, aby její nejistotu rozptýlil. Tali jsem posadila, držela za kšandy a vypustila jí až poté. S upozorněním, že PO-MA-LU. No, úplně pomalu to zpočátku nebylo, ale když už pak byla těsně u Cu, tak nejen, že se ovládla, ale chovala se suprově. Evidentně vycítila její nejistotu a nezáměr o komunikaci, takže se stáhla a netlačila na pilu. A..... s tím si v podstatě vystačila po celý ten prodloužený víkend. Což nám značně s Peťou ulehčilo situaci, protože bylo jasné, že nebudeme muset opravdu nic řešit.

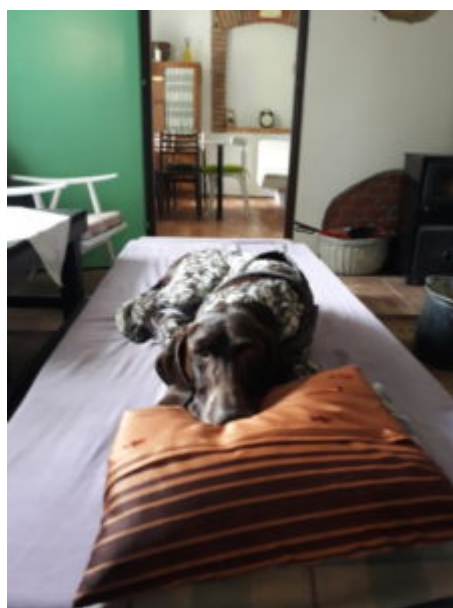
Došli jsme od trati polňačkou k chalupě a Peťa hned zaregistrovala naši kapličku ☐ . A milá Cu zjistila, že to tady vlastně znááá, protože už tu kdysi byla a evidentně si vzpomněla. A prvně jsem viděla, že se tiše raduje. A to udělalo zase radost mě, páč když jsem se s ní viděla vloni v létě, byla to opravdu smutná pejsková a i teď po tom roce, když jsem jí tam u těch kolejí viděla, v ní chyběla taková ta vižlí jiskra. Došli jsme fšící k chalupě, kde na nás čekal Brtník. Mužský Cu moc nemusí, ale....když už ho kdysi jednou viděla, tak..... "No dobře, dobře, já ho tady přežiju" tvářila se ☐ .

Šlo se vybalit a předat vzájemně dary mezi delegacema ☐ (mňam ta čekuládka byla výborná) a taky vařit hnedle kafe - páč těch x hodin cesty dalo zabrat i Peře. Cu se jí držela za sukně a bylo vidět, že je fakt unavená na maximum. I vyhodila se ven matrace - neboli matrac, jak říkají tam v těch končinách ☐ a Cu se na ní uvelebila. Chvíli mlátila špačky a pak vytuhla.

Unavená cestovatelka

A my se daly do klábosení, páč co jinýho tak ženský asi můžou dělat, že jo. Brtník naopak činorodě popadnul zednický náradí a šel řídit do chalupy. A tam mu dělala společnost ořechovaná Taliprtka. Má totiž zánět lůžka na přední tlapajzně a tím pádem tlapu v obvazu. Ne, že by jí to nějak výrazně brzdilo, stejně jako antibiotika který bere, ale trochu jí to tý energie sebralo. Navíc se stejně nic nedělo, tak co si trochu nepohovět, že jo.

*Talíprtkka dělá stavební
dozor ☐*

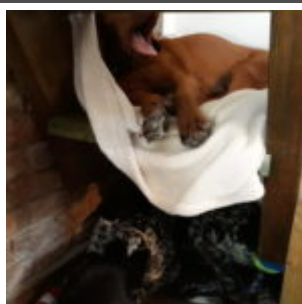
Ale nebojte se, nebojte se, úplně jsme se neflákali ani my, když jsme vypily kávičku, přichystaly oběd, šlo se na louku. Protože ohař nemůže zahálet. A to ani ten, co je na návštěvě :D. I když Peťa tomu moc šancí nedávala, že se Cu nějak vydatně zapojí, tak nakonec se tak rozjela, že makala stejně jako Rumíček s Taliprtkou. A pěkně všichni na střídačku. Dali jsme si pěkně hledání krabiček, páč to baví úplně každýho. Bodejd' by ne, když se u toho dá i dobře najíst, že jo. Stačí jen najít poztrácený krabičky a je to. Co to je, pro ohařiska. Moc hezky se mi koukalo na to, jak Cu mele nadšeně ocáskem a taky jak nedočkavě huláká, že "Jáááá takýýý, jááá tetkoooon jááááá, honeem, uuuuž!" a tak jako podobně. Inu konkurence dělá svoje a nejen u jídla.

Abychom si jenom tak nehráli, vytáhla jsem i TU naši oblíbenou lištičku, kterou Peťa tehdy přivezla nám s tím, že na Cu je to moc těžká a nějak výrazně jí to nebaví. Ve společnosti dalších dvou ohařisek změnila Cuprumka názor. Jasně, přece si netrhne ostudu, je to přece vižla. A tak moc hezky hledala a nosila. Rumíček s Tali se taky nedali zahanbit a musím Tali pochválit, že moc hezky předávala i s předsednutím. Už je z ní fakt skorem celej ohař. A Rumíček pokaždý jako ten profesijounál, to je jasný. Při čekání měl oči jak talíře a rozzářenej pohled. A stejně rozzářenej pohled měla i Cuprumka a mě moc bavilo se na ní dívat, jak to s ní rumpluje a jak moc dobře se baví.

Všeho moc škodí a tak jsme se pak s Peťou vrátily ke kávičce a klábosení, k pozdnímu obědu a něčemu dobrému k pití. A klábosení..... a..... no hele však to znáte. Byla prostě pohoda. A musím říct, že se o ni hodně výrazně postarali i ohařiska. A nejvíc vlastně Tali. Která naprosto respektovala to, že Cu nemá zájem a jen sem tam občas a to velmi rozumně, šla utužit vztahy. Tak jako jen nenápadně a zlehýnka, aby se nerozplynula ☐ .

Sem nahore heč!!

... a trochu si zdřímnu

A to bylo to nejrozumnější, co mohla dělat. Protože tak vznikalo takový tichý a nenápadný soužití, který dodávalo Cu jistotu. Holky dokonce našly společnou zábavu.

Pravda, značně hlučnou, takže s tím někdy byly otravný a my pak naopak hulákali na ně, protože..... protože svorně hlídaly. Kdejakej - s prominutím - prd bylo nutno ohlásit, ba přímo ořvat. Podezírám Tali, že to kolikrát dělala záměrně, aby spolu mohly vyběhnout a začít notně řvát. Nejvíc Cu ocenila, když řvali a letěli k těm vratům všichni. My ne, my to neocenili naopak vůbec, nikdo z nás. Zvlášť, když u toho občas popojel třeba stůl s kafem. Holky se střídaly v tom, kdo ten brajgl rozjede, Rumíček se občas jen tak přidal, halt dvě drbny, že jo. Je pravda výhoda, že jsme na samotě, ale kdo má ten vyrvál hergot poslouchat. Peťa je na poblafávání zvyklá, my tím, že bydlíme v paneláku ne, a tak jsme to byli hlavně my s Brtníkem, kdo se na ně vždycky "vrhnul" bez rozdílu, která to začala. Nebo takhle, Brtník občas nespravedlivě zjezdil Taliprtku, s tím, že nemá co řvát i když řve Cuprum. Což se jaksí těžko psovi vysvětluje, že jo. To jsem pak naopak zdrbla zasejc já Brtníka. A bylo mi to platný stejně tak jako jemu.

Večer jsme si sedli do altánku všící pospolu a klábosili nad hromadou jídla a pití. Jak jinak taky, když se vidíme jednou za sto let. Brtník nás pak opustil a my ještě chvíli drbaly a

probíraly závažná životní témata ☐ . Naši ohaříci se odebrali na lože s Brtníkem, Cu zůstala s námi. Páč co kdyby jí panička náhodou zmizela. Ta se musí hlídat ve dne i v noci. Ale občas se i v tom hlídání může polevit. Když je třeba pánčička na záchodě, že jo a v dosahu je někdo, kdo má v ruce kus buřtíka a čeeerstvě vytaženýho z udírny. To se pak může i “cvičit” sedni-lehni a jdi na místečko. I pacička se podá sama od sebe, ba i ta druhá....:D ☐ . Já - a vlastně i Brtník - jsme nebohou Cuprumku nešetřili. Ale nešetřili jsme ji v jejím vlastním zájmu. Jen ať se holka otuží a nervíky ať si utuží. A tak jí postupem času už tak nebralo, že někde něco spadlo, že někde někdo nečekaně houknul (to hlavně Brtník teda ☐) . A když měl v ruce piškot byla ho ochotná vzít i na milost.

Ostatně i ohaříky oba vzala na milost, protože ti prohlásili, že když ona může ležet na jejich gauči, tak oni se s tím mazat nebudou a nasáčkujou se tam k ní. Tali se zpravidla umístila nejdál od Cu, a tím mě vždycky potěšila, že umí být i moudrá a vnímavá. Občas i mezi nima nějaká ta konverzace proběhla, ale byl to většinou Rumíček, kdo s Cu komunikoval. Ba i hlavičku si na ní položil. Asi aby zas věděla, jak to je, když se spí na jedný hromadě.

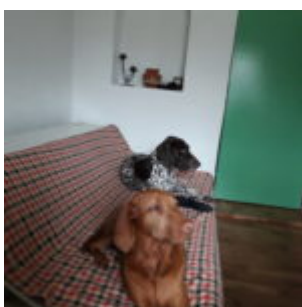
Kde nejlépe utužit vztahy?? No přece v posteli ☐

A aby věděla, jaký to je, když se masej dva ohaři, ukázali jí - tuším, že to bylo v neděli ráno??

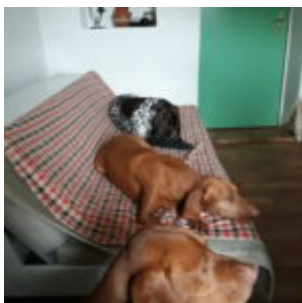
- oba příšernácký masakéro a bitku největší. Jen Rumiček moudře vynechal ty šibry co hází z vedlejšího pokoje přímo na gauč z obýváku, páč mu bylo jasný, že to by Cu rozhodně neustála, když na tom gauči byla ☐ . Už takhle stála a lála jim shora, jak pavlačová drbna. Neb teda prý na takovýhle hrátky ona nikdá zvyklá nebyla a co to je za brajgl. No jo, no. Když se sejdou dva bitkaři v rodině, je to občas lítej boj, plnej hluku, útoků a rdoušení. A chápu, že jí to asi moc jako hrátky teda nepřišlo, když to nikdá neviděla ☐ . Tak ale chvílku jsme to nechali být, právě i z toho důvodu, ať si zvyká a otužuje se. Típlo se to pak jen, aby se moc nerozjela a nechtěla to rovnat. ☐ .

Po pravdě musím říct, že toho otužování na ní bylo hodně a ze všech stran, a je šikovná, jak to celý hezky zvládla a já jsem moc ráda, že jsem pak viděla, že z tý uzavřený vižlí paní , vykukuje veselá vižlajda, která se dokonce v neděli i z baráku s ohařiskama hromadně vyřítila až dozadu k plotu, kde si společně s nima zahulákala, přes to, že paničku, bez který se obvykle nehne, v ten moment neměla v dosahu. Halt společnej nepřítel sbližuje. Stejně jako ten piškot, kterej utužuje vztahy, takže nebyl problém je pěkně na střídačku podarovat piškůtem, když byli vedle sebe naštosovaný u linky. A přes to, že původně byl Brník tak trochu v nemilosti, páč je to pán, je to velkej pán, občas hlučnej a je prej krutopřísnej ☐ , tak nakonec za toho piškůta mu ty tlapičky podala taky. A myslím, že až se uvidíme příště - což nebude dlouho trvat, tak už to bude od začátku o něčem jiným.

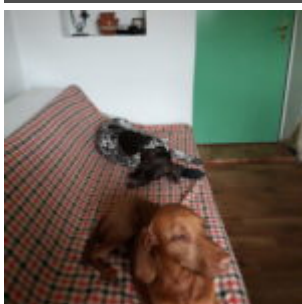
Bylo moc milý vidět, že aniž si to uvědomuje, tak ze společnosti těch dvou sosá určitou energii a jistotu.

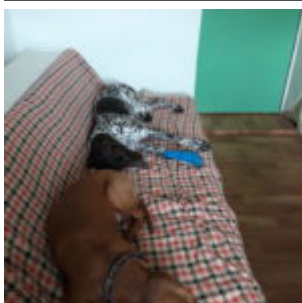
TWO LADIES ☐

Two ladies and one gentleman ☐

Ladies mlátěj hromadně špačky ☐

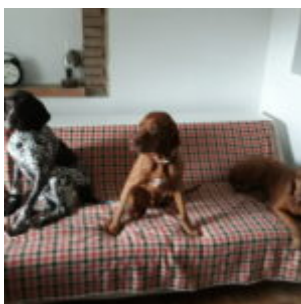

Domlátily špačky a tak můžou zasloužněně odpočívat ☐

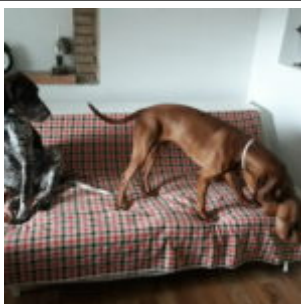
A bylo i moc milý vidět v neděli, že když si ji panička vzala samostatně na louku s liškou, tak ač prý jinak teď zájem moc nebyl, když byla sama a bez konkurence, tak teď lítala za liškou a s liškou a pro lišku, až se jí od tlapek prášilo a zadnice jí nadsakovala. Ba dokonce - a to jsem teda valila bulvy!! - ba dokonce, když byla uvázána pod vrbou a panička jí šla lišku schovat, tak vám ani nepípla!! Ač je jinak ukecaná a protestuje pokaždý, když má zůstat někde "opuštěná" .

Byl to celkově moc fajn víkend, jak pro nás dvounožce, tak i pro všechny tři ohaříky. Protože i pro ně to bylo přínosem. Nejvíc teda pro Cuprumku, která "musela" zapadnout mezi cizí partu a měla tak úplně jiný starosti než obyčejně, protože bylo zapotřebí komunikovat a vylézt z ulity. Každý z těch dnů byl naplněný něčím novým, jiným a bylo vidět, že si to

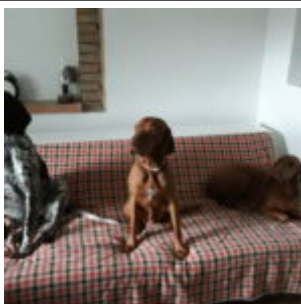
nakonec užívá. Za což jsem byla ráda, protože ten pohled na ní, když přijela, byl takovej smutnej a já si v duchu říkala, že to pro ni možná bude moc velké záhul. Ale je to holka šikovná a když si odpočinula a rozkukala se, tak si to myslím fakt užívala. A mně se naopak moc dobře koukalo do toho ksichtíku vižlího a nakonec veselýho tak, jak vižlík vypadat má. Ale ani ti dva nepřišli zkrátka, i oni museli komunikovat, bylo vidět, že na ní berou ohled, respektují jí a její přání, ale přes to..... sem tam, nenáápadně, jen tak bokem..... udělali něco, aby jí mohli být blíž.

"Já nevím, asi tady s nima nechci bejt..."

"Neboj holka, vona tě nesežere." "No, nesežeru, fakt ne."

"No tak dobře teda."

Tali možná díky tomu dokňourala. Respektive uvidíme teď po návratu, jestli to nebylo jen dočasně, nicméně během toho víkendu neměla čas na nějaký mateřský povinnosti. Naštěstí mezi holkama nedošlo na nějaký "sdělování zkušeností" na téma mlíčná výroba, neb Cuprum

jest taktéž v rámci falešky matkou kojnou, a to doslova. Tak doufám, že se Tali nenechala inspirovat ☐ . A když už tady o ní mluvím, musím ji opravdu, opravdu hodně moc vychválit před nastoupenou jednotkou za to, jak suprově se chovala. V to jsem teda nějak nedoufala. Počítala jsem s tím, že není konfliktní a konflikty nevyhledává - i když ohradit se umí, jak ukázala. Ale ohradí se zcela bezbolestně, takže pokud by i třeba ze strany Cuprumky přišel nějaký popud, bylo jasné, že se nemusíme bát. Ale že bude takhle ohleduplná a bude respektovat to, že Cu o kontakt opravdu nestojí, to by mě nenapadlo. Říkala jsem si, že to zkoušet bude, ešivá by se jí nepodařilo ji vyprokovat k nějakému družení, ale ne. Naopak, jak kdyby jí svým chováním, klidem a odstupem ukazovala, že bát se nemusí, že je zkrátka v "rodině" a Rumíček jí to jen a jen potvrzoval.

Bylo to prostě bezva celý - od začátku až do konce.

P.S. Teď když dávám do článku fotky, vybavila se mi jedna ftipná scénka. Postelová ☐ . Nandala se na gauč psí deka a Cuprumka se tam rozradostněně vrhla. Aby ale čirou náááhodou tohle nenapadlo i někoho dalšího, učinila ze sebe okamžitě rozjetou žábu. ☐ ☐ Rozplácla se po celý dýlce toho kanape a natáhla se, co to šlo, myslím že i drápky na zadních nožičkách vytáhla do dálky, jen aby zabrala co nejvíc místa a nikdo další už se tam nevešel ☐ ☐ . Inu vižla, asi to s tím dirigováním ostatních přes pelíšky mají v genech ☐ Leč nebylo jí to nic platný, bylo jí osvětleno, že tohle ne-e a k jejímu zármutku se jí tam nasáčkovali i ti dva ☐ .